

(čl. 15 obch. zák.), ona jest jediné neomezenou a neomezitelnou majitelkou ze zákona. Pokud stěžovatelka poukazuje na instituci kolektivní prokury a na nauku, která připouští omezení jak principála, tak i prokuristy u veřejné obchodní společnosti, přehlíží, že zásadně jest podle zákona i veřejný společník ve veřejné obchodní společnosti ve vlastnosti veřejného společníka neomezený zástupce dotčené společnosti a také neomezitelný (čl. 114, 116 obch. zák.) a že jen podle zvláštního ujednání společníků může nastati vázanost společníka kolektivní součinností jiného nebo jiných společníků (čl. 86 č. 4 obch. zák.). Z povahy věci plyne však zřejmě, že takovéto ujednání u kupce jednotlivce není v příčině omezení jeho zástupčí moci možné, a nelze proto možnost kolektivního zastupování veřejného společníka společně s prokuristou vztahovati na případ kolektivního znamenání a zastupování firmy kupce jednotlivce s ustanoveným prokuristou. Stěžovatelce není ovšem bráněno, aby si ustanovila více prokuristů, kteří by sami mohli firmu kolektivně znamenati (t. řeč. kolektivní prokura), vždyť tu by šlo přece jen o jednu plnou prokuru vykonávanou více osobami, avšak nelze takové zařízení směřovati se způsobem znamenání, jak jej žádá stěžovatelka v opovědi, aby totiž ustanovený prokurista znamenal firmu pouze s jejím podpisem jako jediné majitelky firmy, nehledíc ani na to, že by takový způsob znamenání firmy, přihlíží-li se k jejímu znění, budil dojem, že běží o firmu veřejné obchodní společnosti, což by se nesrovnávalo se zásadou pravdivosti platící ve firemním právu. Pohnutky, které vedly stěžovatelku k jmenování prokuristy a k volenému způsobu znamenání firmy, nejsou pro právní posouzení věci závažné. Není proto napadené usnesení nezákonné, neboť se nepříčí jasnému a nepochybnému znění nebo smyslu zákona, jehož bylo na případ užito (čl. V zák. č. 251/1934 a čl. I zák. 314/1936 Sb. z. a n.).

Čís. 16224.

Dlužnické úlevy nezaměstnaných (vlád. nař. č. 77/1936 Sb. z. a n.).

Za nemovitou věc ve smyslu § 1, odst. 1, č. 1 řeč. vládní nař. nelze pokládati dům, v němž jsou mimo dva byty obývané dlužníkem a jeho rodinou, čtyři další byty pronajaté nájemníkům.

(Rozh. ze dne 24. června 1937, R I 690/37).

Srv. rozh. č. 15376 Sb. n. s.

Povinný Matěj M., majitel domu v D., dovolává se vládního nařízení č. 77/1936 Sb. z. a n., navrhl, aby mu byl jako nezaměstnanému ve smyslu řeč. vládní nařízení povolen odklad dražby domu, jehož je spolumajitelem se svou manželkou, na dobu po 30. červnu 1938. **E x e k u č n í s o u d** vyhověl návrhu a uvedl v otázce v právní větě vytčené v d ů v o d e c h: Ze spisů vyplývá, že povinný má v domě, jehož se týká návrh na odklad dražby, svůj byt. Soud zastává právní názor, že

dům, o nějž jde, náleží k nemovitým věcem, které slouží přímo k ukojení přiměřených nutných potřeb nezaměstnaného a jeho rodiny, přesto, že jsou v domě tom čtyři nájemníci, a to proto, že v domě tom má svůj byt a že nájemné z uvedeného domu vybírá vnucený správce. Rekursní soud zamítl návrh. Důvody: Rekursní soud nesdílí právní názor prvního soudu, neboť se v § 1, odst. 1, č. 1 vlád. nař. č. 77/1936 Sb. z. a n. mluví jen o rodinných domcích a odkazuje se výslovně na § 5, odst. 1, vlád. nař. č. 66/1930 Sb. z. a n., v němž jest vymezen pojem rodinného domku. Dům se čtyřmi nájemníky není však rodinným domkem ve smyslu posléz dotčeného nařízení. Kromě toho má povinný, jak sám udal, mimo byt v domě, o nějž jde, ještě druhý byt v jednoduchém domě na st. parc. č. kat. 372/11, který sice označuje jako nouzový byt, jenž se však podle jeho vlastního udání skládá z pokoje a kuchyně. Je tudíž rekursní soud toho názoru, že dům, o němž jest zahájeno dražební řízení, nenáleží k věcem uvedeným v § 1, odst. 1, č. 1 vlád. nař. č. 77/1936 Sb. z. a n., takže povinný již proto nemůže žádati za odklad dražby (srv. rozh. č. 15376 Sb. n. s.).

Nejvyšší soud nevyhověl dovolacímu rekursu.

Důvody :

V souzeném případě jde jen o to, zda dlužníkům patřící dům, který je předmětem dražby, jest pokládati za nemovitou věc, sloužící přímo k ukojení přiměřených nutných potřeb nezaměstnaných dlužníků a osob, které proti nim mají zákonný nárok na výživu, jak to předpokládá ustanovení § 1, odst. 1, č. 1 vlád. nař. č. 77/1936 Sb. z. a n. Bylo-li zjištěno, že v domě, o nějž jde, jsou čtyři byty pronajaté nájemníkům a že jsou v něm mimo to dva byty, které obývají dlužníci, tedy neslouží uvedená nemovitá věc, která jest předmětem dražby, k přímému ukojení přiměřených nutných potřeb dlužníkůvých. Není tu proto předpokladu ve smyslu § 1, odst. 1, č. 1 řeč. vlád. nař. pro povolení odkladu dražby na dobu po 30. červnu 1938.

Čís. 16225.

Železniční zaměstnanci.

Železničním zaměstnancům (úředníkům, podúředníkům a zřízcům československých státních drah) nepřísluší nárok na plné služební požitky po dobu t. řeč. nemocenského roku, byli-li přeloženi na dočasný odpočinek před uplynutím řečeného roku proto, že se stali postradatelní pro organizační změny v úřadě anebo pro trvalý pokles práce [§ 116 a) služeb. řádu pro zaměstnance čs. státních drah]. Užití dotčeného důvodu pro přeložení na dočasný odpočinek není vyloučeno nemocí zaměstnancovou.

Pro posouzení práv plynoucích ze služebního poměru zaměstnanců čs. státních drah nelze obdobně užití ani předpisů zák. o obch. pomocnících č. 20/1910 ř. z., ani zák. o soukr. zam. č. 154/1934 Sb. z. a n., ani předpisů §§ 1154 b), 1156 obč. zák.

(Rozh. ze dne 24. června 1937, Rv I 2025/35.)